

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מנא אמינא לה?	רב יוסף:									^		◇		
(ויקרא כה) מכסף מקנתו - בכסף הוא נקנה, ואינו נקנה בתבואה וכלים.	דתניא:									■	!	◇		
האי תבואה וכלים היכי דמי?										^	!			
אילימא דלא מקנו בהו כלל										!	!			
(ויקרא כה) ישיב גאולתו אמר רחמנא, לרבות שוה כסף ככסף										ז	!			
ואי דלית בהו שוה פרוטה										!	!			
מאי איריא תבואה וכלים? אפי' כסף נמי?										ז	!			
אלא לאו דאית בהו שוה פרוטה, וכיון דלא קייצי - לא.										!	!			
ואידך?										ז		◇		
ה'ק: בתורת כסף הוא נקנה, ואין נקנה בתורת תבואה וכלים, ומאי נינהו? חליפין.										!		◇		
פירות לא עבדי חליפין, מאי איכא למימר?	ולרב נחמן, דאמר:									■	ז	◇		
אלא, לעולם דלית בהו שוה פרוטה, ודקאמרת: מאי איריא תבואה וכלים? אפי' כסף נמי לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא כסף, דאי אית ביה שוה פרוטה אין, אי לא - לא, אבל תבואה וכלים, אימא מדמקרבא הנאתיהו גמר ומקני נפשיה, קא משמע לן.										!		◇		
מנא אמינא לה?	רב יוסף:									^		◇		
עגל זה לפדיון בני, טלית זה לפדיון בני - לא אמר כלום עגל זה בחמש סלעים לפדיון בני, טלית זו בחמש סלעים לפדיון בני - בנו פדוי	דתניא:									■	!	◇		
האי פדיון היכי דמי?										^	!			
אילימא דלא שוי										!	!			
כל כמיניה?										ז	!			
אלא לאו אף על גב דשוי, וכיון דלא קייצי - לא.										!	!			
לא, לעולם דלא שוי, וכגון דקביל כהן עילויה										ז				
כי הא דרב כהנא שקיל סודרא מבי פדיון הבן, אמר ליה: לדידי חזי לי חמש סלעים.	[רב כהנא]									○	ז	◇		
לא אמרן אלא כגון רב כהנא, דגברא רבה הוא ומבעי ליה סודרא ארישיה, אבל כולי עלמא לא	רב אשי:									■		◇		
כי הא דמר בר רב אשי זבן סודרא מאימיה דרבה מקובי, שוי עשרה בתליסר.	[מר בר רב אשי]									○	■			
התקדשי לי במנה, ונתן לה דינר - הרי זו מקודשת, וישלים מאי טעמא? כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר, כמאן דאמר לה על מנת דמי	רבי אלעזר:											■	◇	
ואמר רב הונא אמר רב: כל האומר ע"מ, כאומר מעכשיו דמי.	[רב הונא אמר רב]											■	◇	
התקדשי לי במנה, והיה מונה והולך, ורצה אחד מהן לחזור אפילו בדינר האחרון - הרשות בידן	מיתבי:											■	ז	◇
הכא במאי עסקינן - דאמר במנה זו.												!	◇	
הא מדסיפא במנה זו, רישא במנה סתם												ז		
אמר לה התקדשי לי במנה זו, ונמצא מנה חסר דינר או דינר של נחשת - אינה מקודשת, דינר רע - הרי זו מקודשת, ויחליף	דקא תני סיפא:											■	ז	
לא, רישא וסיפא דאמר במנה זו, ופרושי קא מפרש: רצה אחד מהן לחזור אפי' בדינר האחרון - הרשות בידו, כיצד? כגון דאמר לה במנה זו.												!	◇	
והכי נמי מסתברא, דאי ס"ד רישא במנה סתם, השתא במנה סתם לא הוו קידושי, במנה זו מיבעיא?												■		
אי משום הא לא איריא, תנא סיפא לגלוי רישא, שלא תאמר רישא במנה זו, אבל במנה סתם הוו קידושי, תנא סיפא במנה זו, מכלל דרישא במנה סתם, ואפילו הכי לא הוו קידושי.												ז		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידושין-האשה נקנית	מירא	רב אשי:										!	◇
מונה והולך שאני, דדעתה אכוליה.		הא דינר של נחשת היכי דמי?										^	◇
אי דידעה ביה		הא סברה וקבלה										!	
לא צריכא, דיהביה ניהליה בליליא אי נמי, דאשתכח ליה ביני זוזי.		הא דלרע היכי דמי?										!	◇
הא דלא נפיק		היינו דינר של נחשת										!	
כגון דנפיק על ידי הדחק.		רב פפא:										!	◇
אמר לה התקדשי לי במנה, והניח לה משכון עליה - אינה מקודשת, מנה אין כאן, משכון אין כאן.		רבא אמר רב נחמן:											■ ◇
קידשה במשכון - מקודשת		איתיביה רבא לרב נחמן:										!	◇
התם במשכון דאחרים, וכדרכי יצחק		דאמר רבי יצחק:										!	◇
מנין לבעל חוב שקונה משכון? שנאמר: (דברים כד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה - צדקה מנין? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.		בני רב הונא בר אבין זבון ההיא אמתא בפריטי, לא הוו בהדיהו, אוטיבי נסכא עליה, לוסף אייקר אמתא, אתו לקמיה דרבי אמי											○ ◇
פריטי אין כאן, נסכא אין כאן.		אמר להו: [רבי אמי]											■ ◇
התקדשי לי במנה, נטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד - אינה מקודשת.		ת"ר:											■ ◇
הא שדיתניהו קמיה, הוו קידושין? הא קאמרה ליה: שקיל, לא בעינא		התקדשי לי במנה, תנם לאבא ולאביך - אינה מקודשת, על מנת שיקבלום לי - מקודשת.											! ◇
לא מיבעיא קא אמר, לא מיבעיא שדיתניהו קמיה דלא הוו קידושין, אבל זרקתו לים או לאור אימא כיון דמחייבא בהו - קדושי קדוש נפשה, והא דקא עבדא הכי, סברא: איבדקיה להאי גברא אי רתחנא הוא או לא. קמ"ל.		תנא אבא להודיעך כח דרישא, תנא אביך להודיעך כח דסיפא.											■ ◇
התקדשי לי במנה, תנם לפלוני - אינה מקודשת, על מנת שיקבלם לי - מקודשת.		התקדשי לי במנה, תנם לפלוני - אינה מקודשת, על מנת שיקבלם לי - מקודשת.											■ ◇
וצריכא דאי אשמעינן אבא ואביך, התם הוא דכי אמרה על מנת שיקבלום לי הוו קידושין, דסמכה דעתה עלייהו, סברה: עבדין לי שליחותאי, אבל פלוני - לא ואי אשמעינן פלוני, הכא הוא דכי אמרה תנם לפלוני לא הוו קידושין, דלא מקרבא דעתה לגביה למיתבה ליה במתנה, אבל אבא ואביך דמקרבא דעתה לגבייהו, אימא במתנה יהביתיה ניהלייהו, צריכא.		תנא אבא להודיעך כח דרישא, תנא אביך להודיעך כח דסיפא.											■ ◇
התקדשי לי במנה, תנם על גבי סלע - אינה מקודשת, ואם היה סלע שלה - מקודשת.		סלע של שניהם, מהו?											! ◇
סלע של שניהם, מהו?		תניקו.											! ◇
התקדשי לי בככר, תנהו לכלב - אינה מקודשת, ואם היה כלב שלה - מקודשת.		התקדשי לי בככר, תנהו לכלב - אינה מקודשת, ואם היה כלב שלה - מקודשת.											! ◇
כלב רץ אחריה, מהו? בההוא הנאה דקא מצלה נפשה מיניה - גמרה ומקניא ליה נפשה, או דלמא מצי אמרה ליה: מדאורייתא חיובי מחייבת לאצולן?		תניקו.											! ◇
התקדשי לי בככר, תנהו לעני - אינה מקודשת, אפילו עני הסמוך עלה מאי טעמא? אמרה ליה: כי היכי דמחייבנא ביה אנא, הכי מחייבת ביה את.		התקדשי לי בככר, תנהו לעני - אינה מקודשת, אפילו עני הסמוך עלה מאי טעמא? אמרה ליה: כי היכי דמחייבנא ביה אנא, הכי מחייבת ביה את.											! ◇
הוא גברא דהוה קא מזבין חומרי פתכייתא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד שוכא, אמר לה: אי יהבינא לך מיקדשת לי? אמרה ליה הבה מיהבה		הוא גברא דהוה קא מזבין חומרי פתכייתא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד שוכא, אמר לה: אי יהבינא לך מיקדשת לי? אמרה ליה הבה מיהבה											○ ◇